Bon Nadal

Butlletí de
Salesians Cooperadors

Inspectoria Mare de Déu de la Mercè — Num 66 - Desembre, 2009

Sumari:

pàg
1 - Chapapote de Chopitea.
- Calendari provincial
2 - Economia 2009.
3 - Més que record, fem-ne memòria.
- Premi Caixa Sabadell.
4 - Sortim a programar el curs
- Assemblea d'inici de curs.
5 - Viu alegre per dins, ...
- Más de medio millón de dípticos.
6 - Els 50 anys de sacerdoci d'un amic i un guia
7 - Algunes mentides sobre la guerra de l'Afganistan.
8 - Esdeveniments familiars
- Manel Bellmunt

Chapapote de Chopitea

Editorial

Perdoneu pel títol, però el que escriuré només seran unes pinzellades dins de l'oceà de la vida d'aquesta dona. I aquestes pinzellades més aviat seran taques com de tinta negra, és a dir, assenyalaré alguns aspectes "foscos" o no gaire reeixits de la seva vida. Però no ho faré per a desprestigiar-la, ans al contrari, per donar-li més valor.

En primer lloc dir-vos que m'he llegit el darrer llibre de don Ramon Alberdi sobre la biografia de Dorotea i tot el que diré està documentat en ell. En quant al seu matrimoni resulta que el sogre de la Dorotea pensava que ella era el tipus de dona que somniava per al seu fill. Va parlar amb el seu pare i els dos caps de família es van posar d'acord. Les relacions van començar. En Josep Mª i la Dorotea es van casar amb 22 i 16 anys respectivament (tot una adolescent amb capacitat d'avortar, que en diríem avui). Només casar-se van anar a viure a casa dels sogres. Segurament li hagués agradat un altre escenari de major intimitat. Un any i mig després té la primera filla i en un interval de 10 anys (dels 18 als 29) arriba a tenir un total de 6 filles. El llibre també diu que una de les seves fonts de preocupació va ser no poder alletar 4 d'elles i va haver de recórrer a dides. Va ser molt exigent amb les filles i les vigilava de prop (ja m'enteneu a què em refereixo). Que si els hi passava alguna cosa que no fos per descuit de la mare. Dorotea va ser sempre per al seu marit. Va ser fidel i sempre disposada a "secundar los deseos de aquel que representaba a Dios en la tierra". Si dic tot això, evidentment, no és per a posar-la com a model del que ha de ser una dona avui en dia; sinó per destacar que Dorotea va ser una dona del seu temps i, encara que avui ens resulti arcaic aquest estatus social de la dona, Dorotea va ser com totes les dones de l'època i d'aquella mentalitat. El fet que Déu la cridés a grans coses no la va alliberar de la seva crua i dura incardinació al seu rol.

Un segon element a destacar és que en aquella època ser catòlic tenia molt de risc. Les persecucions religioses en temporades de governs progressistes podien acabar amb víctimes. A tall d'exemple, en la primera persecució del clergat català (set 1822 a nov 1823) van arribar a 74 morts a Catalunya quan a la resta d'Espanya no passaven de 10. Amb això vull dir que no podem exagerar, avui en dia no estem pitjor que ells. En aquest període de democràcia qui està en contra dels creients com a molt posa publicitat en un autobús o ens ridiculitzen a la tele... però només això. No podem dir que les coses van malament, ells sí que ho passaven malament.

Un altre aspecte: Dorotea no va ser cooperadora salesiana! Perdoneu que sigui així de rotund. O, per suavitzar, no podem

Calendari provincial

Gener:
22-24(div. a diu.): **EE.EE** a *Poblet*

Febrer:
7(diu): **Recés provincial**. *Casa provincial FMA*
20(dis): **Reunió de Coordinació i Formació.** *Can Prats*
21(diu): **Seminari COMAFASA**. *Casa provincial FMA*

Març:
13-14(diss. i diu): **Recés provincial de quaresma / Trobada de formació.** *Tibidabo o Rubí*
15(dill): **Data limit pel segon Butlletí provincial**
26-312(div. a dime.): **EE.EE. COMAFASA.** *Solsona*

Pàgina web: www.cooperadors.salesians.info
E-mail de contacte: mercefrancesc@gmail.com

dir que única i exclusivament fos cooperadora. La figura de Dorotea no pertany a una única família religiosa. De fet, i amb molta honestedat, el llibre ens diu que ella va tenir una formació i espiritualitat jesuítica. Ho demostren els exercicis espirituals que anualment realitzava. Però també Dorotea es va identificar amb les Filles de la Caritat. Va demanar explícitament ser una religiosa externa i li ho van concedir. Reconeixien en ella una vocació vicenciana i la van agregar a la Congregació de la Companyia de les Filles de la Caritat. Quan li arribà l'hora de morir va demanar que la amortallessin amb l'hàbit de les Filles de la Caritat; i així es va fer.

Per acabar-ho d'adobar vull citar textualment una carta que Dorotea va enviar a don Cagliero: "Voy a hacerle una confidencia. Me parece conveniente que manden un nombramiento de cooperador salesiano a mi yerno don Isidoro Pons y le envien el Boletín. Es bueno, és católico pero no es de los que frecuentan los sacramentos. Está en posesión de una buena fortuna. Si don Bosco rogase por él tal vez se obtendría la gracia de una perfecta conversión y de un buen cooperador para la Obra salesiana". Bé, simpàtica i suggerent la definició de cooperador de la Dorotea. No ens deixa gaire ben parats: no som practicants, no anem a missa els diumenges, no som perfectes sinó que necessitem convertir-nos, però tenim una gran fortuna. Bé això últim no se si ara és gaire cert. M'atreviria a traduir bona fortuna per ganes d'acció pastoral. Sens dubte un bon toc d'atenció i per a la reflexió la imatge que tenia dels cooperadors.

Una última consideració paradoxal: Dorotea (una laica) tenia com aspiració principal la preservació i promoció de la joventut femenina socialment menys afavorida (per extensió també de la masculina i dels malalts) i buscava congregacions de confiança que fessin realitat aquest somni. Va trobar a les FMA i als SDB (és a dir religioses/os). Ella posava l'esperit i també els diners però necessitava obrers. Avui en dia els papers han canviat. Les FMA i els SDB tenen l'esperit (també una mica de diners) però busquen a laics amb qui compartir i heretar el carisma i dur endavant el mateix somni.

Serem capaços de reeixir en aquest canvi de papers?

Jaume Bernadet,
Coordinador provincial.

Economia 2009

Vocalia d'economia

En el butlletí del mes de juliol ja s'informava de que, a proposta del Consell Provincial, s'havia aprovat en l'Assemblea de final de curs una quota anual per salesià cooperador de 70 € amb l'idea de cobrir les despeses de les assemblees generals i recessos solidàriament.

En la mateixa assemblea, algunes veus van apuntar com a idea, la possibilitat de facilitar una major aportació a aquells salesians cooperadors que així u volguessin. Recullin aquesta proposta, hem elaborat i aprovat en el Consell Provincial la butlleta que s'insereix a continuació. Creiem que aquesta aportació ha de ser totalment lliure, voluntària i amb la possibilitat de revocar-la quan hom u cregui convenient. Igualment aquella persona que u desitgi ens pot demanat el corresponent certificat per beneficiar-se del 25% de desgravació fiscal en la declaració de la renda.

També us volem fer saber que en l'assemblea d'inici es van recollir en la Caixa Solidaria 185,50 €.

Salvador Chichierchia - Administrador Provincial

SALESIANS COOPERADORS - Província de Barcelona - APORTACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Nom .....
DNI .....
Centre ..... Grup .....

☐ Autoritzo perquè sigui carregada al meu compte corrent, a part de la quota ordinària, la quantitat complementària que detallo a continuació.
☐ Faré l'aportació per mitjà del meu Coordinador de Centre

€ Mensual	€ Trimestral
€ Semestral	€ Anual

Codi Compte Client

Entitat	Oficina	D.C.	Número de compte
.....	.....	.....	.....

En ..... a ..... de ..... del .....

Més que record, fem-ne memòria

Des del centre de Badalona

En les últimes setmanes el centre de cooperadors de Badalona ha patit la pèrdua de dues persones molt estimades. La Isabel Casse, cooperadora en formació i la Magda Montoliu, cooperadora salesiana, en l'actualitat desvinculada de les activitats associatives.

La Isabel feia ja set anys que era amb nosaltres, al principi com a catequista i més tard també preparant-se per ser Salesiana Cooperadora. Persona molt senzilla, agradable en el tracte i sempre somrient. Voluntariosa i constant. Era una dona de fe. Pregava molt. Vivia intensament i amb il·lusió la seva preparació per a fer la promesa de salesiana cooperadora.

Quan la malaltia es va fer present, es feia acompanyar pel seu marit, l'Enric, perquè no es volia perdre cap reunió formativa, cap sessió de catequesi, ni cap hora de pregària o meditació. Orgullosa de tenir una filla missionera de la Caritat, en parlava constantment. Ja durant la seva convalescència a casa o bé a l'hospital, gaudia amb les visites i repetia amb freqüència: Us estimo molt i prego per vosaltres. Nosaltres també t'estimem, Isabel.

La Magda, era una dona alegre, riallera, que es feia estimar. Totalment abocada a la seva família. Al seu marit Quim i als seus dos fills, ja grans, Anna Maria i Joaquim. Sempre va tenir molt clar que la dedicació de la parella als fills era la més important de les seves missions apostòliques. Acollidora, serena, profunda... són paraules que em venen al cap quan recordo els moments compartits. Gràcies Magda. Ens has deixat molt d'hora, amb 51 anys. Sàpigues que el teu testimoni ens esperona.

Quan penso en elles i en altres que ja no hi són em dic que aquí hi ha quelcom que hem de millorar. Ben cert és que el testimoni de les seves vides, les seves qualitats humanes, la seva vivència de fe i del carisma de Don Bosco ja forma part de tots nosaltres gràcies a les experiències compartides, però no és suficient.

Qui les recordarà amb el pas del temps?, qui ens recordarà amb el devenir de les diferents generacions? No hem de permetre que els anys esborrin aquesta petjada original i irrepetible. Crec que cada centre ha d'esforçar-se per escriure alguns trets dels cooperadors i cooperadores que moren i acompanyar-los d'algunes imatges evocadores de la persona. D'aquesta manera, com fan altres grups de la família salesiana, anirem conformant un document ric i valuós que reculli la memòria humana i espiritual dels qui han anat formant els nostres centres i alimentant el carisma salesià.

Pepe Muñoz
Salesià Cooperador del centre de Badalona

Premi Caixa Sabadell

Des del centre de Sabadell

Enguany a l'esplai Esquitx de Sabadell estan d'enhorabona per dues raons importants, a part de la més important que és *el seu treball per als infants i joves més desfavorits*.

Un dels motius d'aquesta alegria, és que fan 20 anys i tal com diu el lema de l'esdeveniment, són *20 anys esquitxant il·lusions*. L'altre motiu és el premi que han obtingut de l'Obra Social de Caixa Sabadell, un premi que els permetrà engegar el nou projecte anomenat Esquitx Jove per a conmemorar el 20è aniversari que celebren aquest curs.

Esquitx Jove, és un projecte adreçat als nois i noies del barri de 12 a 16 anys amb un local nou i uns espais adequats on podran fer reforç escolar, estudiar, entretenir-se fent activitats d'esbarjo, tallers, excursions, etc. Una vegada superada l'etapa de la ESO, sigui quin sigui el resultat final podran entrar en el projecte Inser Jove que els ajudarà a trobar feina o a encaminar-los cap alguna de les formacions necessàries per entrar en el món laboral. Gràcies a aquest premi la solvència econòmica estarà assegurada durant tot aquest curs. Per a més informació sobre l'Esquitx podeu entrar a la seva web: www.esplaiesquitx.org.

Des del centre de salesians cooperadors de Sabadell felicitem L'Esquitx pels 20 anys, per el premi de l'Obra Social de la Caixa i per la iniciativa engegada amb aquest projecte de l'Esquitx Jove.

Centre de Cooperadors de Sabadell

Sortim a programar el curs 09-10

Des del centre de Sant Boi

Al final del curs passat vam decidir que aquest curs faríem sortida d'inici, i a més que seria a Poblet. Hi havia ganes de tornar a un lloc significatiu i de tornar a estar junts quelcom més que unes hores de feina i aprofitar per compartir estones de lleure.

El cap de setmana del 19 i 20 de setembre, després de dinar, vam anar arribant i acomodant-nos a la casa de Poblet. Teníem feina per endavant per programar el curs que estàvem iniciant: fer el projecte de centre, fer un esboç de calendari de centre amb les dates més significatives, repassar l'economia, però abans de tot vam donar la benvinguda al Joanjo i a la Gloria que aquest curs començaran el seu camí de formació en el nostre centre de SS.CC.

A més de les estones de feina vam tenir temps de passejar amb les nostres famílies pel monestir i els seus voltants. I abans de dinar i acomiadar-nos, vam celebrar l'eucaristia plena de símbols i en la que els nostres fills van participar i van gaudir preparant la festa i la capella per rebre Jesús.

Després de la sortida, cap a casa i cap "al centre" a seguir vivint en clau de salesià cooperador i a acompanyar als nous membres que han arribat.

Emma Torres
Coordinadora del centre de Sant Boi

Assemblea d'inici de curs

Vida d'Associació

El diumenge 27 de setembre vam celebrar l'Assemblea d'inici de SS.CC. de la nostra província. Després d'una breu pregària, en Francesc Grabulosa (SDB) ens va presentar el perfil humà i creient de la venerable Dña. Dorotea de Chopitea. Des del consell provincial es va presentar: el projecte Provincial 2009 – 2010, els objectius i el calendari per a aquest nou curs, el nou material formatiu: Fem camí junts! (reflexions i materials per a treballar sobre el conflicte i la convivència.) i el projecte estrella per a aquest nou curs. Tot està penjat a la web: http:// www.cooperadors.salesians.info

Se'ns va convidar a la trobada de Llars Don Bosco del dia 18 d'octubre a l'escola salesiana de Badalona, que estarà oberta a tothom. També ens van transmetre la meravellosa experiència del camí de Santiago d'aquest estiu amb altres cooperadors d'Espanya. Està prevista la visita a Terra Santa pel 2012 i pel 2015 a Turí.

Amb la dinàmica posterior presentada pel Jaume Bernadet vam prendre més consciència de com poden ser de complicades les relacions i la convivencia entre persones i de com podem ajudar a millorar-les, descobrint el que més agrada i molesta als altres. Vam acabar la trobada amb l'eucaristia presidida per l'inspector dels salesians Angel Asurmendi que fent una relectura actualitzada y menys dràstica de l'evangeli, ens predicava així:

"Si tu manera de actuar te pone en peligro
-te hace vivir desde y para la ambición-,
cámbiala.
Si vas por un camino equivocado,
que no lleva a la entrega y al servicio,
modifica el rumbo.
Si tus deseos no van en esa misma línea
de amor servicial a todos,
transfórmalos."

Mercè Felip
Salesiana Cooperadora de Sabadell

Viu alegre per dins, ...

Vida d'Associació

Viu alegre per dins, contagiaràs alegria i optimisme per fora.

Aquesta va ser la cita de don Bosco escollida per a la celebració de la promesa com a Salesines Cooperadores de la Montse Vilaplana i la Begoña Simal que va tenir lloc diumenge 29 de novembre a la parròquia Sant Joan Bosco de Barcelona. En el marc del recés d'Advent vam viure una jornada de família i de reafirmació de la nostra vocació.

La jornada començava ben d'hora amb l'acollida per part del centre de Meridiana i benvinguda per part d'en Jaume Bernadet, coordinador provincial, als SSCC arribats de tota la Província, en aquesta ocasió també el centre de Ciutadella i de Huesca es van fer presents. Després d'un moment de pregària, el salesià Pep Alaman ens va presentar uns textos evangèlics per animar la reflexió personal sobre el tema del "Conflicte", un dels eixos de l'Associació per aquest curs.

Paral.lel al recès va tenir lloc la trobada d'aprofundiment i de preparació de la promesa per als SSCC en formació animades per en Salva Ramos i l'Andreu Ibarz respectivament.

Arribem al moment important de la jornada, la celebració de l'Eucaristia. Acollits per la comunitat cristiana de la parròquia, que també celebrava el seu recès d'Advent, l'església es va anar omplint de membres de la Família Salesiana i per una àmplia presència de la comunitat d'aquesta parròquia. La celebració va ser presidida per l'Àngel Asurmendi, provincial dels Salesians, i va ser rica en testimonis i simbologia. La Milagros, l'Anabel i en Chema van fer renovació de la seva promesa com a SSCC ja que enguany va ser el seu 25è anviersari com a SSCC.

Per a les dues que vam fer promesa en el marc d'aquesta celebració, va ser una festa preciosa on vam sentir l'estimació de Déu a través de tantes persones que ens van acompanyar en aquest pas endavant en el camí de la nostra vocació. La celebració de la promesa la vam viure com una acció de gràcies per tants dons rebuts i el compromís de continuar endavant amb el nostre propòsit de vida de *viure alegres per dins, per transmetre alegria i entusiame per fora*.

Gràcies a totes les persones que vau fer posible aquesta festa de Família.

Begoña Simal
Salesiana Cooperadora del centre de Meridiana

Más de medio millón de dipticos

*Article d'opinió

Yo, y me figuro que igual el resto de barceloneses, acabo de recibir, enviado por mi ayuntamiento, un díptico que, mirado con detenimiento, veo en su presentación un grabado en el que una planta, tal vez gardenia o tulipán, nace de su bulbo, va creciendo en hojas, flores… luego van mustiándose… hasta ir cayendo… ya sin flores ni hojas… todo ello es la introducción para incitarnos al derecho a la muerte digna, diciéndome que si yo no decido como ha de ser el final de mi vida, otros decidirán por mí.

Pues no, no es así como me planteo mi final y mucho menos ir a comunicárselo al Notario que también incitan. Creo que es una campaña que lleva al adoctrinamiento y la confusión favoreciendo la Eutanasia. Se trata de borrar la tradición cristiana igual que de similar forma pretender cambiar las fiestas de Navidad y Semana Santa reduciéndolas a estaciones de invierno y primavera, procurar tirar adelante la ley del aborto libre, la píldora del día después y sancionar tanto a los objetores de conciencia, como a padres por la asignatura de Educación, como a médicos o farmacéuticos que se niegan a llevar a cabo lo que la campaña fomenta.

Seguramente habrán confeccionado más de medio millón de dípticos con el gasto que ello supone. ¿No sería más acertado promover este gasto a favor de la vida, ayudando a la niña-mujer embarazada, la adopción del neonato, donación de sangre y órganos, y no ir de la mano de quienes defienden la Eutanasia y el suicidio asistido?

Manuel Alonso

* Els articles publicats en aquesta secció, son l'opinió personal dels Salesians Cooperadors i no reflecteixen l'opinió de tota l'Associació de SSCC.

Els 50 anys de sacerdoci d'un amic i un guia

*Article d'opinió

El passat 17 de juliol ens vàrem reunir la Comunitat de Sepúlveda, la de fa 30 anys i la vigent, per festejar els 50 anys de sacerdoci del nostre estimat Alfred Roca. A la invitació que vàrem rebre hi havia un verset de l'evangeli de Sant Joan que diu: **"No m'heu escollit vosaltres a mi; sóc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre"**. Aquesta cita, li vàrem voler dedicar a l'Alfred, ja que per allí on va deixa empremta per la seva feina ben feta i, sobretot, per l'amor amb que ho fa.

El retrobament entre amics i coneguts és sempre una benedicció, així que aquell vespre ens vàrem regalar rialles i records de tantes experiències i vivències compartides: els recessos de copes, la celebració de la Pasqua Jove del Centre Ixent, les Misses Joves de molts anys i tants altres moments de trobades festives.

La celebració de l'Eucaristia va ser una joia per tothom. L'Alfred ens va obsequiar amb un sermó senzill i profund, com sol fer ell, d'aquells que serveixen per tota la setmana o, fins i tot, per cada dia. Tenint present la realitat d'Etiòpia, on viu l'Alfred des de fa 23 anys, vàrem cantar i pregar per tots els Salesians i Salesianes que, com ell, dediquen la seva vida als més pobres i, especialment, als infants i joves seguint l'esperit de Don Bosco.

Els que vàrem tenir la sort de poder visitar algunes de les Comunitats d'Etiòpia, ens vàrem meravellar davant la tendresa de les persones, per la seva acollença, per la seva il·lusió per compartir, de la capacitat que mostren per nodrir-se d'humor i d'alegria.

Per altra banda, una realitat que ens va deixar corpresos, va ser veure tantíssims infants per tot arreu, nens i nenes que caminen quilòmetres per anar a l'escola, petits que treballen molt durament per ajudar a tirar endavant la seva família: nens pastors, nenes que carreguen aigua i llenya per llargs camins i carreteres, bebès aferrats al pits beguts de les seves mares. I, amb tot, sempre a punt per una salutació amistosa i un sincer somriure. Així, doncs, vàrem voler recordar-los en les nostres pregàries, conscients que cada infant de la Terra és especial, que la seva inocència ens dóna una nova forma d'estimar i una raó per viure. Vàrem demanar a Déu que els segueixi beneïnt amb amor i alegria, perquè, són ells qui ens fan sentir la necessitat de comprometre'ns a construir un món més just.

Acabada la celebració, l'Alfred va respondre, encara, a les nostres preguntes i també ens va explicar la situació social i política d'aquest país tan captivador com desconegut. Només afegir que Etiòpia és un dels països cristians més antics de la història i l'obra salesiana fa allà, sota el nostre parer, una feina clarivident i d'una enteresa admirable, per citar-ne algunes de les que ens va anomenar l'Alfred: a Mekanissa i Dilla: menjadors per a centenars d'infants, escoles, tallers de fusteria i mecànica, a Debrezeit: casa de novicis i oratori, a Addis Abbeba: Don Bosco Children, una gran casa per joves del carrer, entre d'altres.

Acabàrem la festa amb un sopar i un fantàstic pastís, agraint-li molt sincerament a l'Alfred que volgués celebrar amb nosaltres una data tan important.

Entre tots, vàrem fer una recol·lecta de 2.615€ per Etiòpia.

L'amistat de l'Alfred durarà per sempre, i des d'aquí li enviem la nostra pregària perquè mai li manqui l'esperit i la perseverança per continuar durant molts anys la seva tasca, i, així, el seu testimoni ens esperoni en el nostre compromís de fe. No ens volem acomiadar, sense abans agraïr a les FMA, l' acollida, la disponibilitat i els esforços que sempre comporta aquets tipus de celebracions; amb una menció especial a la Isabel Pérez, que tot i trobar-se a Saragossa, es va desplaçar per ser present amb tots nosaltres. Gràcies Isabel!

Va ser una trobada que va deixar petjada.

Salva, M. Àngela i Àgata
Barcelona, 10 de setembre de 2009

Algunes mentides sobre la guerra a l'Afganistan (I) *Article d'opinió

Aquest article té dues parts: una ara i l'altre, si Déu vol, en el proper butlletí. L'he dividit en dos per la seva extensió i no per altra cosa. Tot el que he escrit està documentat en la plana web de Justícia i Pau sobre un informe de la guerra a l'Afganistan. Las dades que reproduiré corresponen a l'estiu del 2009 i no tenen en compte el que ha passat des de llavors. Però crec que no varia substancialment el contingut. M'ha semblat que seria interessant fer-ne 5 cèntims.

Fa temps, el nostre ex-ministre de Defensa i actual president del Congrés dels diputats, José Bono, qualificava la contribució espanyola a l'Afganistan com "una misión de paz". En el mateix sentit continua afirmant-ho la ministra de Defensa actual, Carme Chacón. Ella encara afegeix que la diferència amb la guerra d'Irak és que aquella no estava autoritzada per la ONU i ara sí hi ha una coordinació internacional.

La primera mentida és parlar de UNA misión de paz. I és que les operacions internacionals a l'Afganistan es poden agrupar, com a mínim, en QUATRE:

La primera d'aquestes és l'anomenada Operació Llibertat Duradora (inicialment anomenada Justícia Infinita) liderada pels EE.UU. que consisteixen en operacions de combat i intel·ligència a la recerca i captura de militars talibans i membres de l'organització Al-Qaeda o afins. Aquesta és una operació NO autoritzada expressament pel Consell de Seguretat de l'ONU i per tant, des dels inicis, va contra el Dret Internacional i es pot qualificar d'una guerra il·legal.

No obstant això encara que el president Bush la va iniciar amb uns 16.000 soldats actius i uns 10.550 reservistes, el nou president Obama ha augmentat el contingent nord-americà en 30.000 nous soldats durant l'estiu del 2009. I jo em pregunto: com és que amb el Bush vam ser tant crítics (cosa absolutament lloable) i amb l'Obama ningú diu res?

La segona mentida és dir que aquesta guerra sí que està autoritzada per la ONU o que es compta amb el seu vist-i-plau. Heu de saber que en aquesta operació il·legal nord-americana de la Llibertat Duradora, Espanya hi participa amb 548 soldats, dues fragates, un buc d'aprovisionament, un avió P-3 Orion que patrulla a la costa de Djibouti i Somàlia (es veu que allà també hi ha talibans!), un hospital de campanya, diversos avions Hércules i 4 helicòpters. Des del 2002 fins al 2005 la broma ens ha sortit per gairebé 200 milions d'€ (ens imaginem que fins avui com a mínim serà el doble). Com potser que el president Zapatero ens tragués de la guerra d'Irak per no ser autoritzada per l'ONU i ens mantingui en aquesta?

La segona operació internacional a l'Afganistan (de les 4 que n'hi ha) és l'anomenada ISAF (Força Internacionsl d'Assitència a la Seguretat a l'Afganistan). Aquesta és una operació liderada per l'OTAN i autoritzada per l'ONU en la resolució 1.386 i 1.510 del 2001 i 2003 respectivament (i que la va prorrogant anualment). El mandat de l'ONU és molt explícit (i textualment diu que NOMES hem de): "donar suport a l'autoritat afganesa en el manteniment de la seguretat a Kabul (la capital) i fora d'ella per a que aquesta autoritat afganesa provisional i el personal de l'ONU i altre personal civil internacional, dedicat a les tasques humanitàries i de reconstrucció, pugui realitzar les seves activitats en un entorn segur".

En aquesta operació Espanya hi te desplegats 780 soldats (i potser per aquests 780 la ministra diu que sí que està autoritzada per la ONU; però i dels altres 548?). La majoria d'aquests efectius: 232 estan en una base a Qala-e-Naw (província de Badghis) i 436 a la base de suport avançada de Herat. La seva principal tasca és la de reconstrucció, control de l'opi i la repressió de la insurgència. Des de l'inici de l'operació les morts espanyoles han sigut 87 (62 en l'accident d'avió Yak-42, 17 en accident d'helicòpter, 1 en accident terrestre, 1 per infart i 6 per atacs amb explosius). Des del 2002 fins al 2008 la broma ens ha costat 1.191,5 milions d'€. I jo em pregunto: per què tantes vides i diners en una feina (reconstrucció, control d'opi i repressió) que explícitament l'ONU no diu que fem?

Queda clar, doncs, que la tercera mentida és que, almenys fins ara, els 1328 soldats espanyols estiguin en missió de PAU i és que les dues operacions que he citat són explícitament militars. Ah! però potser la Missió de Pau es refereix a la tercera operació internacional, anomenada UNAMA (Missió d'Assistència de les Nacions Unides a l'Afganistan). Aquesta operació va ser establida el 28 de març de 2002 a través de la resolució 1.401 del Consell de Seguretat de l'ONU. La idea es promoure bones pràctiques de mediació en conflictes, assisitir al Govern en la implementació de directrius internacionals, promoure els Drets Humans, donar assitència tècnica i gestionar les accions humanitàries, de reconstrucció i desenvolupament promogudes per l'ONU. D'entrada aquesta missió fa més bona pinta o, com a mínim, "da el pego" de ser una missió de pau. Doncs bé en aquesta tasca tan lloable resulta que "només" hi participen 1.362 persones de les quals 1.090 (la majoria) són afganesos/es i 272 és personal internacional. Dic "només" perquè en les dues operacions militars anterior hi participen un total de 68.700 soldats internacionals, però en tasques humanitàries "només" 272. D'aquests 272 saps quants espanyols hi ha? Ni t'ho imagines: un

total de ZERO (ni més ni menys). I jo em pregunto: quan a Espanya se'ns omple la boca de la tasca humanitaria que realitzem en l'Afganistan, de què estem parlant?

Per acabar, la quarta operació internacional és l'anomenada EUROPOL (Missió Policial de la Unió Europea a l'Afganistan) que va ser autoritzada per la UE el 30 de maig de 2007. Hi participen 274 policies (184 internacionals i 90 afganesos). L'objectiu és "contribuir a l'establiment de plans de policia civil sostenibles i efectius que garanteixin la interacció apropiada amb el sistema judicial criminal sota propietat afganesa". Malgrat que l'àmbit de l'EUROPOL és tot el territori afganès, aquest només està desplegat en 15 de les 34 províncies. Per què? Perquè les altres 19 estan controlades per l'exèrcit nord-americà que no vol aquests policies europeus "intrusos". Com podem parlar doncs de coordinació internacional si en una iniciativa europea els americans hi són reticents? I vet aquí la quarta mentida: el mite de la coordinació internacional. Per cert, en aquesta operació, Espanya hi participa amb 11 policies.

continuarà...

Jaume Bernadet
salesià cooperador del Centre de Sant Boi.

Esdeveniments familiars

Des de la publicació de l'últim butlletí s'han donat els següents esdeveniments:

★ Va neixer l'Anna, el passat 9 de juliol, filla de la Teresa Viles i l'Antonio Caballero del centre de Sant Boi.

★ Ens han deixat per anar a la casa del Pare:
-Montserrat Canals, SSCC del centre de Don Bosco (26 setembre)
-Isabel Casse, aspirant del centre de Badalona (4 octubre)
-Lluis, marit de la Mercè Brotons, SSCC del centre de Sant Antoni.
-D.Jesús Jurió i Bartomeu Moll (SDBs) (23 i 24 octubre)
-Angels Puerto, SSCC del centre Don Bosco (23 novembre)

Preguem per ells

Manel Bellmunt

Parlem de ...

Em dic Manel Bellmunt i ara fa 50 anys de la meva primera professió religiosa com a salesià i 40 de la meva ordenació sacerdotal. És ja una llarga història. Un gran regal de Déu. La meva dedicació principal ha estat l'ensenyament de la teologia a Martí-Codolar i a l'ISCREB.També he fet alguna incursió en el món de la tècnica a la nostra escola d'ingenyeria de Sarrià (EUSS) on vaig ensenyar deontologia i història de la tècnica. Al mateix temps he acompanyat grups de pastoral matrimonial, pastoral universitària i d'altres. Durant 7 anys he estat delegat de Cooperadors.

A la nostra Associació li toca viure (com a l'Església i a la Congregació) un temps de canvis accelerats, ple d'incerteses peró també ple d'oportunitats.
La primera cosa positiva que hi veig és que es manté viva i amb ganes de viure. Per als cooperadors és un àmbit on fer experiència d'Església, comunitat que t'acull i des de la qual aculls a d'altres, que t'acompanya en el camí de la vida i t'ensenya a acompanyar. El centre, el grup, és el lloc on podem trobar ajut per a fer experiència de Déu, d'amor, de perdó.

El segon aspecte positiu que hi veig és el toc salesià que hem heretat de Don Bosco: l'esperança, la joia de viure, la confiança en Déu, el seny, la tendresa, la positivitat, la fe en les persones, la capacitat de fer de Bon Pastor dels qui pateixen, les ganes de treballar amb intensitat i senzillesa pel Regne de Déu.

I com a coses a millorar posaria la fidelitat al grup i a les trobades, l'atenció a les persones concretes amb les seves situacions i processos, la formació teològica i espiritual, la corresponsabilitat de tots.

Veig l'Associació amb esperança, sempre que el cooperador/a mantingui el seu contacte viu amb la persona de Crist i amb la sensibilitat de Don Bosco. Ells no ens deixaran anar a l'atur...

Manel Bellmunt
SDB

